

Q. D. B. V.
Solennibus Inauguralibus ;

Quibus

Vir Excellentissimus, Experientissimus atq; Doctissimus,

DOMINUS

GEORGIUS

PETRUS Schultz/

Philosoph. & Medicinæ Doctor,

Nuperrime in Academia Regia Berolinensi
Professor | Publ. meritissimus,

Anno Messiano MDCCXI. d. 22. Decembr.

Gymnasii Thorunensis Pro - Rector
& Profess. Publ.

Publice constituitur,

Debiti officii & observantiæ declarandæ ergo,

Gratulabunda accedit

Literis ibidem operantium Corona.

THORVNII,

Impressit JOHANNES NICOLAI, NOB. SENAT. & GYMNASII TYPOGRAPHVS.

itores

10923

Asurge huic diei studiosa Juventus,
Quæ, ut firma stare possis, effecit :
Nam quod tua salus nitatur PETRIS,
Hoc illius beneficium,
Exulta Musarum Parnasse,
Veniente illa die,
Quam, antequam illucesceret, vidimus ;
Præcurrente velocitatem Zodiaci, multo velociori
votorum orbita,

Scilicet
Impatiens moræ magnæ felicitatis expectatio
Sero venturæ lucis lætitiâ mente præcepit,
Ita est:

Exortus nobis erat Sol, antequam exoriretur,
Et Sole hoc carentes, radiis ejus collustrati sumus.

Nimirum
Excellentissimi SCHULTZII Nomen,
Licet nostro nondum conspicuum Horizonte,
Claritatis suæ fulgore oculos præstringebat ;
Et, utut involucris longi intervalli tectum,
Totam Pindi nostri simul replevit spheram.

Nec mirum,
Major enim gloriæ, quam Solis lumen,
Nec ita illud, ut hoc, dimidio terminatur.

Quid enim ibi dimidium,
Ubi nihil imperfecti invenit locum ?
Nemo dubitat,

Ad summum evasisse laudum verticem,
Quem,

Musarum futurum Præsidem,
solida Eruditio,
erudiendique incomparabilis Dexteritas, Fides, Industria
in Parnassum comitantur.

Sed non submitte se vulgari judicio hoc laudum
culmen,

Satius itaque tacendo loqui,
i. e. silentio testari,

Nostram dicendi vim eo sublimitatis haud sese

expor-

exporrigere.
Cedat sermo admirationi locum,
Admiratio venerationi,
Veneratio votis :
Vive, vige, flore
PATRONE æstumatissime,
Et, ut brevibus omnia complectamur :
Utere fortuna perpetuo virtutum simillima

Hoc vident ex animo

Curia Supremæ Auditores.

Cum Pandionias subiit Pompejus Athenas
Totius infractas post Orientis Opes :
Quemque Professorum fertur donasse talento
Quod prius in clara fecerat ipse Rhodo,
At tuus Adventus gazam majusque talentum
Advexit, doctis quam dedit ille viris ;
Utpote Doctrinam, qua, *Vir Doctissime*, polles,
Quæ si sit, nullum Numen abesse potest.
Nam paucis tantum Pompejus munera præbet,
TU vero multis commoda ferre potes.
Ille Professores donavit munere tali
Quod quali casu cunque perire solet ;
Sed TU nos cumulas tantis, *Doctissime*, donis,
Tempora quæ nunquam perdere longa queunt
Ad nostras quare sospes cum veneris Oras
Gratari nobis possumus atque TIBI
Sis facilis nobis, doctas qui Palladis artes
Instillas Musis ingeniisque plis
Quod superest læti Numen cœleste precamur
Ut velit inceptis rite favere Tuis
A Te quo semper præstans Heliconia turba
Ingenii multas carpere possit Opes.

Hæc paucis gratulabantur

Auditores Primæ Classis.

Progenies veteri quondam de sanguine Iudæ
Favit eis, quibus est curæ cordique iuventæ
Tradere literulas vitæ & præcepta regendæ:
Illis hinc etiam prospexit legibus amplis,
Queis illos satis eximio decoravit honore.
Dum clare sanxit parili ratione verendos
Esse Magistros, quosque dedit natura parentes,
Casibus ac etiam multis his prætulit illos:
Ordine quos longum foret hic adducere cunctos.
Magnus Alexander Macedo, licet Ethnicus esset
Haud aliter sensit, se plus debere Magistro
Quam proprio patri statuens, a quo tamen usum
Vitæ, fortunas, regnum & diadema tenebat.
Doctorum nitidas auro Antoninus habebat
Effigies, ornans illorum floribus urnam
Cæsareum Numen, dederat cui Gratia nomen,
Officio Aufonium Romani Consulis ornat,
Atque suo se Doctori debere fatetur
Tantum, quantum illi jam concessisset honoris
Numinibus, vitæque autoribus atque Magistris
Gratiam Aristoteles censet, non posse referri.
Verum non opusest, verbis hic pluribus uti,
Quippe Magistros esse verendos nemo negabit
Nec non maectandos & amore & honore parentum,
Ingenuis qui animos nostros virtutibus ornant
Atque bonas artes & linguas gnaviter urgent,
Ut dicantur sic animorum jure parentes.
Hinc vereamur eos, voluit quos Jova Magistros,
Primitiasque novo nunc assignemus honorum
Doctori, varia qui dudum floruit arte,
Quique suis studiis docto jam innotuit orbi.
Quare nunc aditum digno maectemus honore
Obsequiumque Tibi nostrum mentemque dicemus,
Usque Tibi servet vultum fortuna benignum,
Nostra salus ut Te semper Doctore vigescat,
Atque salus multum per Te quoque publica crescat.

Sic gratulantes

Classis Secundæ Auditores

